

Μνήμη Πέλλης Κεφαλά-Καρακατσάνη

Στις 23 Φεβρουαρίου 2000 έφυγε απρόσμενα η μαχητική φεμινίστρια δημοσιογράφος και φίλη του Συνδέσμου Πέλλη Κεφαλά-Καρακατσάνη.

Η Πέλλη γεννήθηκε στην Κεφαλονιά. Στην Αθήνα ήλθε μετά τους σεισμούς του 1953. Σπούδασε κοινωνική ψυχολογία στην Ιταλία, αλλά επιστρέφοντας στην Ελλάδα αφοσιώθηκε στη δημοσιογραφία. Εργάστηκε σε εφημερίδες και περιοδικά. Από το 1967 έως το 1980 εργάστηκε στο περιοδικό «Γυναίκα». Από το 1984 έως το 1993 ήταν αρχισυντάκτρια στο περιοδικό «Εικόνες». Από το 1974 μέχρι σχεδόν το τέλος της ζωής της εργάστηκε στην ελληνική κρατική ραδιοφωνία και τηλεόραση, όπου ασχολήθηκε με κοινωνικά θέματα και κυρίως με τα προβλήματα της γυναίκας, στις εκπομπές «Παράθυρο στον κόσμο», «Ανοιχτή γραμμή», «Ένας άνδρας, μία γυναίκα», «Γυναίκες», «Η νύχτα περπατάει στους δρόμους», κ.λπ.

Την περίοδο 1981-1983 παρουσίασε στην ΕΡΤ2 σε συνεργασία με τη δημοσιογράφο Αθηνά Ραπίτου μια σειρά 26 εκπομπών με τίτλο «Γεννήθηκα γυναίκα».

Σημαντική για το γυναικείο κίνημα ήταν η καθημερινή εκπομπή της στην ΕΡΤ «Η γυναίκα σήμερα». Ο Σύνδεσμος συνεργάστηκε με την Πέλλη σε αυτήν την εκπομπή πολλά χρόνια, μέχρι το 1981. Κάθε Δευτέρα πρωί και για μισή ώρα ο Σύνδεσμος με υπεύθυνη την επίτιμη Πρόεδρό του αείμνηστη Αγγελική Μηνιάτη είχε την ευθύνη του προγραμματισμού των θεμάτων και της αναζήτη-

σης των καταλληλότερων ομιλητών. Ήταν η εποχή της αναθεώρησης του οικογενειακού δικαίου και τα περισσότερα θέματα είχε παρουσιάσει η αείμνηστη δικηγόρος, μέλος του Συνδέσμου και Πρόεδρος του Τ. Τμ. Βορείων Προαστείων, Σάσα Μόσχου Σακοράφου.

Ήταν μια εκπομπή που η Πέλλη και οι δύο αυτές συνεργάτιδες της προετοίμασαν την ελληνική κοινωνία για τις αλλαγές που θα επέφερε το νέο Οικογενειακό Δίκαιο, που είναι σήμερα, μετά την ψήφισή του το 1983, ένα από τα πιο προοδευτικά στην Ευρώπη.

Το 1984 η Πέλλη βραβεύτηκε από το Σύνδεσμο για τα Δικαιώματα της Γυναίκας για τη δημοσιογραφική προσφορά της στον αγώνα για την ισότητα των φύλων με το βραβείο «ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ» και τη «Χρυσή Πέννα».

Η Πέλλη πρωτοστάτησε και στην ίδρυση της ΠΟΕΣΥ και ήταν για πολλά χρόνια Γ. Γραμματέας της Ένωσης Συντακτών Περιοδικού Τύπου (ΕΣΠΤ) και αγωνίστηκε για τα δικαιώματα των εργαζομένων δημοσιογράφων.

Έχει αφήσει και συγγραφικό έργο από ποιήματα, διηγήματα και παραμύθια.

Την Πέλλη θα την θυμόμαστε πάντα ως τη φεμινίστρια δημοσιογράφο που αγωνίστηκε, από όποια θέση κι αν κατείχε, για τις γυναίκες.

Τέρψη Λαμπρινοπούλου

Αναδημοσιεύουμε το τελευταίο άρθρο της στην εφημερίδα της Κεφαλονιάς «Λόγος»

“Όταν ήμουν παιδί και μεγάλωνα στην Κεφαλονιά, ατενίζοντας κάθε πρωί το γαλάζιο του Ιονίου, ως πέρα τον ορίζοντα πίστευα – καθώς μου είχαν πει – πώς αν έφτανε το 2000 μετά Χριστόν ΟΛΑ Ξαφνικά θα άλλαζαν!

Έλεγαν πως θα γινόταν η Δευτέρα Παρουσία. Θα κατέβαινε από τον ουρανό ο Χριστός με όλους τους Αγγέλους του, θα ξυπνούσε όλους τους πεθαμένους και θα ξεχώριζε τους δίκαιους από τους άδικους.

Τότε δεν ήμουν σε θέση να σκεφτώ το πληθυσμιακό χάος που θα ακολουθούσε το «ξύπνημα όλων των νεκρών»! Χαιρόμουν μονάχα πολύ, που θα μπορούσα να ξανά'χω κοντά μου τον αγαπημένο μου νόνο¹ τον Νικόλα, που θα συνέχιζε να μου λέει τα καταπληκτικά παραμύθια του.

Τώρα που το 2000 μετά Χριστόν έφτασε, με πολλές και διάφορες κισάτες και πολυέξοδες εκδηλώσεις, ήξερα βέβαια από πριν πως, δυστυχώς, η ευκαιρία είχε χαθεί. Τίποτα δεν θα γινόταν. Ούτε καν κάποια μικρή ανωμαλία στους υπολογιστές, έτσι για να πάρει λίγο μυστήριο η υπόθεση! Μπα, ούτε κι αυτό έγινε! Άλλαξε ο χρόνος, ο αιώνας, η χιλιετηρίδα και αυτό το είπαν... μιλένιουμ (αλά λατινικά νομίζω), με διεθνιστική διάθεση, δικαιολόγησαν. Σπαταλήθηκε χρήμα πολύ για να δοθεί λάμψη, όμως η λέξη και η έννοια είχε φθαρεί στο μεταξύ από ανόητες τηλεοπτικές σαπουνόφουσκες.

Και τώρα... να μας στον 21ο αιώνα και στην 3η χιλιετηρίδα (από γεννήσεως Χριστού πάντα) με μια γεύση πικρίλας στο στόμα και πιο βαθιά στην καρδιά.

Όμως ας μην χάνουμε το κουράγιο μας – αυτό μας έλειπε! – Ο καθένας μας ας κοιτάξει μέσα του και ας πάρει τις αποφάσεις του. Ας καταλάβει ότι, αφού βρεθήκαμε εδώ τη δεδομένη ώρα, είμαστε χρωμαμένοι από το πεπρωμένο. Ότι πρέπει να γίνουν πολλά, για να σταματήσει η κατηφόρα. Και ότι ο καθένας μας μπορεί να βοηθήσει με τον τρόπο του κι αυτό είναι χρέος του, ΧΡΕΟΣ ΜΑΣ!

Πώς θα βοηθήσει; Πολύ απλά. Με λιγότερη απληστία, με λιγότερο φθόνο, με μεγαλύτερη δίψα για αληθινή γνώση, με περισσότερη αγάπη γαι τον ήλιο. Αυτή δεν είναι η πιο σημαντική εντολή του Ιησού; Κι αν γινόταν να τη δεχτούμε, ένα μεγάλο μέρος της δευτέρας παρουσίας δεν θα ήταν δικαιωματικά δικό μας; Και πόσο όμορφο... (καμία σχέση με μιλένιουμ και ψεύτικες λάμψεις από πυροτεχνήματα).

Εντάξει... η Δευτέρα Παρουσία δεν έγινε όπως πίστευα παιδί. Ωστόσο βρήκα μια παλιά φωτογραφία του νόνου μου Νικόλα, πολύ όμορφη. Σκέφτομαι να την κάνω ένα ωραίο μεγάλο κάδρο. Παραμυθένιο... Μπορεί να την κάνω και εξώφυλλο στα παραμύθια που μου'λεγε και που μιλούσαν... για το μέλλον. Αυτό που έρχεται. Παράξενο και θαυμαστό.

Και που οι σοφοί παραμυθάδες τό'ξεραν χωρίς αμφιβολίες. Να... ο νόνος μου έλεγε από τότε για ταξίδια στο φεγγάρι και γήινους ανθρώπους που πάνε να ζήσουν σ'άλλα αστέρια...»

Πέλλη Κεφαλά-Καρακατσάνη
Δεκέμβριος 1999

1. Νόνος: (Ναι, ο τόνος στο πρώτο ο, είναι ο παππούς στην κεφαλονίτικη διάλεκτο).